

Een Middeleeuws gegoten klokje 2017-2020

Chris Sonnemans (geb. 1943)

In de oudheid en in de middeleeuwen werden in Europa wasmodellen ingepakt in klei. Maar ook in de huidige tijd worden bij de verloren wastechniek ofwel de cire perdue, de wasmodellen nog in klei ingevormd.

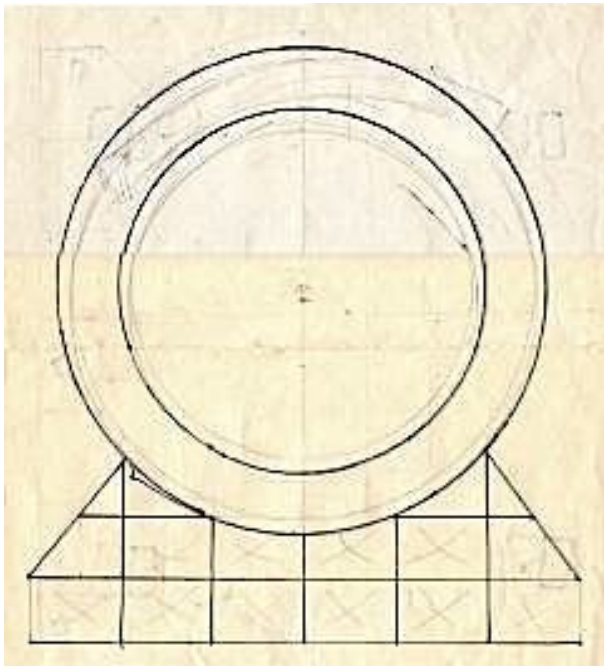
Op het wasmodel werd een dun laagje aangebracht van een mengsel van klei en koeienmest. De gedroogde koeienmest werd gemalen, gezeefd en gemengd met poederklei. Na drogen werd het klokje ingepakt in normale boetseerlei vermengd met schapenwol en met andere gipsen mallen uitgestookt bij de brongsieter. Het kostte wat moeite om de versteende klei van en uit de vorm te hakken en te boren. Maar het lukte.

Het bronzen klokje van 5 cm hoog, kwam zonder ophangoog en een beetje gedeukt, maar redelijk glad, uit de kleivorm.

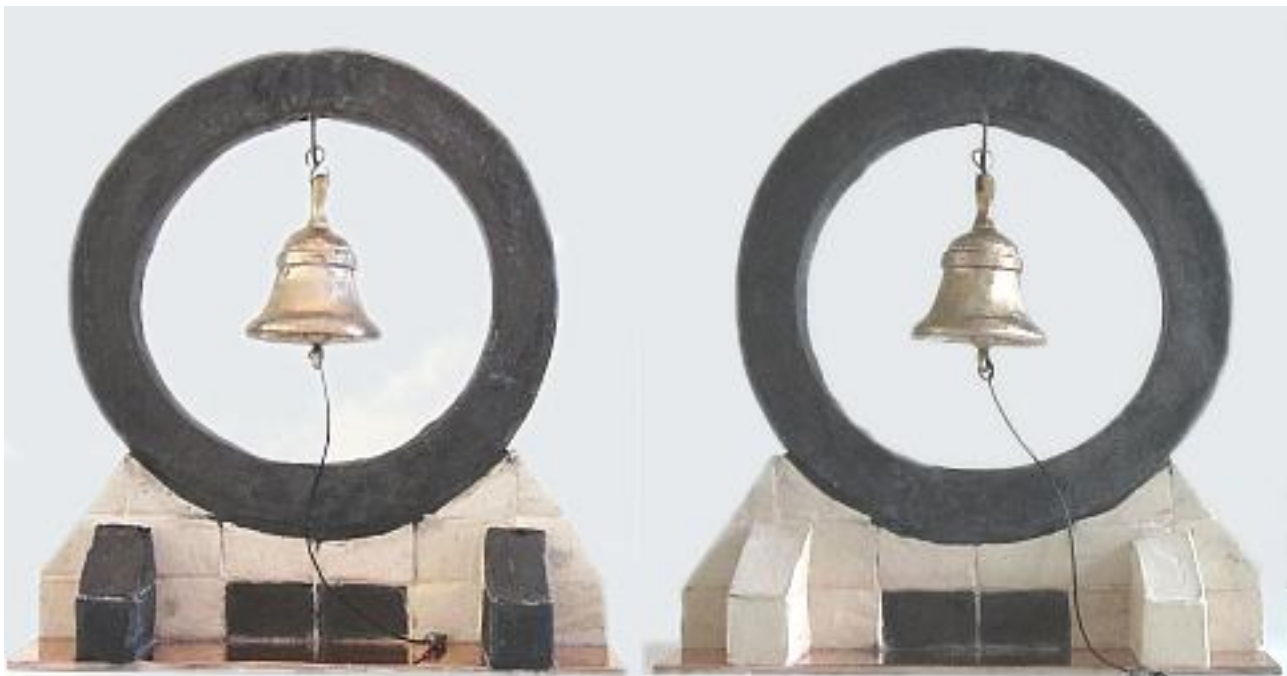
Het schuren neemt tijd in beslag, maar de klank is prachtig. Het klokje is met klokkenbrons gegoten en heeft een heldere klank. De hoogte is 8 cm en de breedte 6,4 cm en weegt 225 gram.

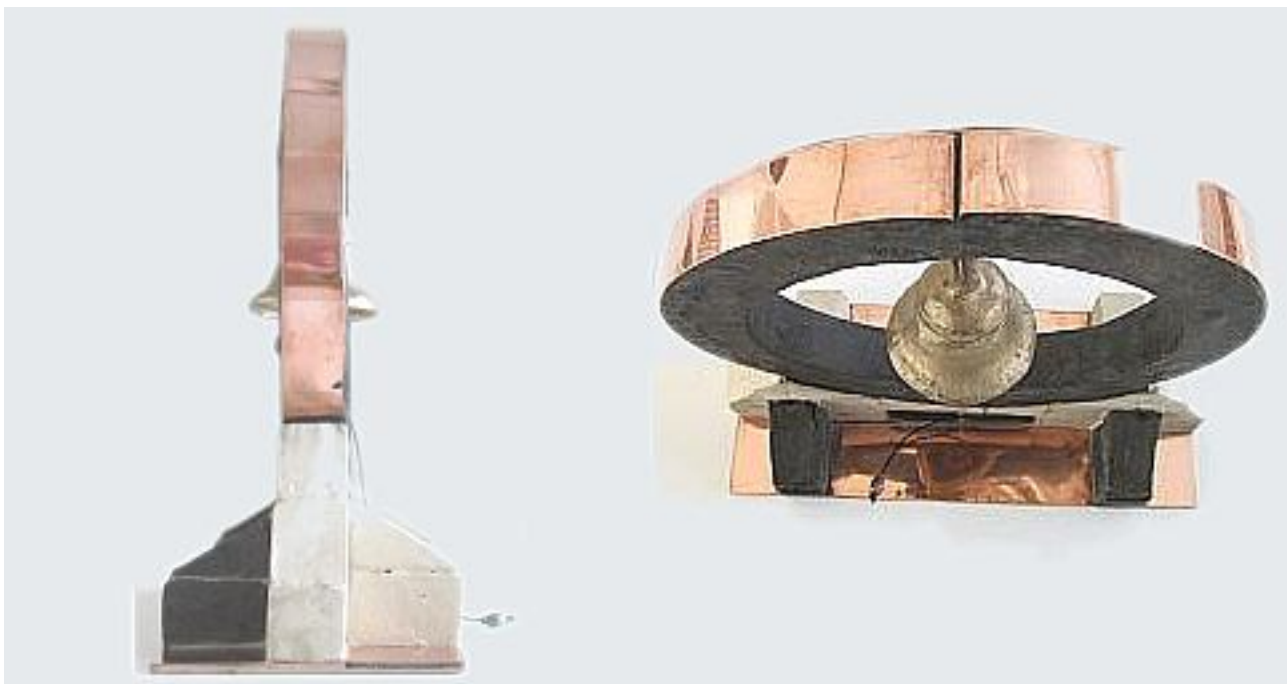
Ontwerp van de 'kapstok' voor het middeleeuws gegoten klokje en de 'kleicirkel' op het voetstuk van gebakken klei steentjes.

Klei krimpt altijd méér dan je wilt. De groengekleurde klei bakte in twee delen zwart. Om een cirkel te maken moesten de uiteinden worden opgevuld met zwarte Milliput.

De onderkant van de zwart gebakken cirkel is opgevuld met zwarte Milliput epoxy pasta en de cirkel is met hetzelfde materiaal vastgeplakt op de sokkel.

De cirkel is van zwartbakkende klei en 'versierd' met koperen banden van 0,3 mm dik.
De koperen band om de cirkel is evenals de steentjes van de sokkel, vastgeplakt met montagelijm.

